

ПРОТОКОЛ

№ 29

гр. Варна, 31.01.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниела П. Костова

Членове: Росица Ант. Тончева
С.а Н. Колева

при участието на секретаря Соня Н. Дичева
и прокурора М. Н. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела П. Костова Въззивно частно наказателно дело № 20233000600417 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 12:05 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор Г.

Лицето, чието предаване се иска: **В. В. Г.**, редовно призован, явява се лично и с **адв. Б. Н. Б.** и **адв. Н. Н. И.** от **АК-Варна**, редовно упълномощени от преди.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

Д-Р Д. А. Д., редовно призован, явява се лично.

ПРОФ. Д-Р С. К. К., редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства.

АДВ. И. - Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства.

АДВ. Б. - Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Б. – Подзащитният ми, ми задава един въпрос, на който аз не мога да му дам отговор, но се надявам Вие да му го дадете с едно определение. Той разсъждава така: Този казус е идентичен с казуса, който беше решен само

преди двадесетина дни от приблизително същия състав и той ми задава въпроса би ли могло да има друго решение освен това, което е решено по отношение на неговия колега и който беше екстрадиран, и дали няма предубеденост вече в състава на съда по отношение на това, че са налице условията за неговата екстрадиция. Аз поставям на Вас този въпрос дали считате, че е налице основание за отвод от Ваша страна защото има логика в това, което той казва, съответно да прецените този въпрос и да се произнесете с определение.

Правя искане за отвод на съдебния състав.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми Апелативни съдии, по направеното искане за отвод на състава на съда считам, че искането е неоснователно доколкото не са налице визираните в чл.29 от НПК основания за това.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ Г. – Аз съм съгласен със защитата си.

АДВ. И. – Поддържам така направеното искане от колегата.

СЪДЪТ по направеното искане, след тайно съвещание, намира същото за неоснователно. Повдигнатият въпрос касае приложението на закона, който не е елемент от разпоредбата на чл.29, ал.2 от НПК, която може да стане причина за отвод на съдебния състав. Същевременно по делото липсват каквито й да било други обективни или субективни основания, които биха могли да доведат до извод за някакво предубедено или заинтересовано пряко или косвено от изхода на делото отношение от страна на членове на състава на съда, поради което искането за отвод се оставя без уважение.

В този смисъл съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвод на съдебния състав.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ КОСТОВА.

**ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ПРЕД ВЪЗЗИВНАТА
ИНСТАНЦИЯ:**

Съдът пристъпва към снемане самоличността и изслушване на вещите лица.

В.Л. Д-Р Д. А. Д. – 56 годишен, бълг. гражданин, с висше образование, разведен, не осъждан, без родство със страните.

В.Л. ПРОФ. Д-Р С. К. К. – 69 годишен, бълг. гражданин, с висше образование, женен, не осъждан, без родство със страните.

СЪДЪТ предупреди вещите лица за наказателната отговорност по чл.291 от НК, същите обещава да дадат заключение по съвест и разбиране.

На основание чл.317, вр. чл.282, ал.1 от НПК се прочете заключението по представената по делото Съдебно-медицинска експертиза.

В.Л. Д-Р Д. – Поддържам заключението.

В.Л. ПРОФ. Д-Р К. – Поддържам заключението.

Проучили сме всички приложения в кориците на делото медицински документи и сме ги анализирали. Няма да ги коментирам. Изпълнили сме задачите, които ни е поставил съдът и сме отговорили на двата въпроса ясно и точно.

Извършили сме обстоен преглед и крайните ни изводи са следните:

На първия въпрос: От представената по съответното дело медицинска документация и проведения клиничен преглед се установява, че В. В. Г. е клинично здрав и здравословното му състояние позволява явяването му в съдебно заседание.

На втория въпрос: От представената и анализирана медицинска документация и проведеният клиничен преглед не се установяват данни за съществуващи заболявания, които да пречат на Г. да пътува до ФР Германия.

Въпрос на адв. Б. – Всъщност нашият подзащитен не страда от някакво заболяване, така ли да Ви разбираме?

В.Л. ПРОФ. Д-Р К. – Не искам да навлизам и да коментирам медицински документи, но те гротескни, така бих се изразил, пълни с противоречия и с неточности, и некомпетентност. Ние сме отговорили на двата въпроса, които ни е задал съдът. Може ли да се яви – може. Може ли да пътува до Германия – може.

СТРАНИТЕ заявиха, че нямат повече въпроси към вещите лица.

СЪДЪТ намира, че следва да се приеме представеното заключение по Съдебно-медицинската експертиза и да заплати възнаграждение на вещите лица, посочено в представените от тях справки-декларации, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представеното заключение от вещите лица.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждения на вещите лица съгласно представените справки-декларации и за явяване в съдебно заседание, както следва:

В.Л. Д-Р Д. А. Д. в размер на **800 /осемстотин/ лева** за изготвяне на експертизата и за явяване в с.з. и на **В.Л. ПРОФ. Д-Р С. К. К.** в размер на **800 /осемстотин/ лева** за изготвяне на експертизата и за явяване в с.з. **/Изд. 2 бр. РКО/**

ПРОКУРОРЪТ – Нямам искания за извършване на допълнителни следствени действия. Да се даде ход на делото по същество.

АДВ. Б. – Нямам искания за извършване на допълнителни следствени действия. Да се даде ход на делото по същество.

АДВ. И. – Нямам искания за извършване на допълнителни следствени действия. Да се даде ход на делото по същество.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО:

–
ПРОКУРОРЪТ - Уважаеми Апелативни съдии, поддържам протеста на ВОП.

Действително в частта, в която Окръжният съд е посочил, че ЕЗА отговаря на изискванията по чл. 37 от ЗЕЕЗА и съответно не са налице абсолютните основания за отказ се солидаризирам с изводите на първоинстанционния съд. Не така обаче стои въпросът с намереното за налично относително основание за отказ по смисъла на чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА, въз основа на което и първоинстанционният съд е постановил своя отказ да бъде допуснато изпълнението на ЕЗА. Доколкото в материалите по делото няма данни на територията на Р. България да има образувано наказателно производство срещу исканото лице за престъпленията, за които е търсен в Р. Германия и със оглед ефективност и приоритет на наказателното производство, което се развива в германската държава и където са установени пострадалите лица, които са били ощетени със съответните суми аз считам, че това основание, което е прието от първоинстанционния съд за налично не следва да бъде прието като такова и считам, че именно по тази причина решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и Ви моля да постановите ново, с което да допуснете изпълнение на ЕЗА. С оглед разпоредбата на чл. 44, ал.7 от ЗЕЕЗА Ви моля да вземете и мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

В този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

АДВ. И. - Уважаеми Апелативни съдии, считам, че протеста на ВОП е неоснователен. ЕЗА е издадена от Районния съд гр. Бамберг ФР Германия, където се иска освен лицето стоящо пред Вас – В. В. Гавраилов още четири души, български граждани, които са заподозрени в извършване на престъпление и всички заповеди, които са издадени са идентични, и в тях единствено е подменено името на лицето, което се иска и сумата, която според немския съд е присвоило или е успяло да излъже съответно немски гражданин. По отношение на тези лица и издадените заповеди са били водени

ЧНД в гр. София и в гр. Варна. Смя да твърдя, че от така образуваните три дела във ВОС, две от тях бяха с отказ да бъде изпратено лицето и изпълнена ЕЗА, като мотивите на съда бяха, че е налице хипотезата на чл. 40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА. Тоест престъплението, което се сочи в самата ЕЗА е извършено на територията на Р. България или поне част от него е извършено на територията на Р. България, което според разпоредбата на чл.3 от НК, за престъпление, което е извършено на територията на Р. България се преследва според българското наказателно право. Какво се вижда, в гр. София също имаме такива две дела, от които за едното знам със сигурност, че е влязло в сила на 06.09.23 г. и там също решението на Софийски градски съд е, че е налице хипотезата на чл. 40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА и отново е отказано лицето да бъде изпратено в РС гр. Бамберг. Единствено четвъртото делото във ВОС беше с решение лицето, което се иска да бъде изпратено като приема, че липсва хипотезата на чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА. Смя да твърдя, че трите състава, тричленни, приеха че е налице хипотезата за наличие на престъпление извършено на територията на Р. България, единствено единият съд отхвърли тази хипотеза. В предходното дело, което се води от настоящия съдебен състав също беше решено, че липсва хипотезата на чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА и беше уважено решението, което ние обжалвахме да не се изпраща лицето, а съдът потвърди това решение и лицето беше изпратено в РС гр. Бамберг.

В настоящия случай считам, че е налице хипотезата на чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА, тъй като в самата ЕЗА държавата молител е посочила или по-скоро съдът е посочил, че Д.ията са извършени в офиси в гр. София и гр. Варна. Няма данни лицата да са напускали територията на Р. България. В този случай аз считам, че престъплението или част от това престъпление, за което се твърди от съдебните органи в гр. Бамберг, е извършено на територията на Р. България и поради тази причина не би следвало да се уважи изпълнението на ЕЗА спрямо В. Г.. Имайки предвид предишното решение не бих казал, че има някакви други изменения или нови доказателства, които да сочат нещо различно от това, което е установено по делото.

В този смисъл моля за Вашето произнасяне.

АДВ. Б. – Уважаеми Апелативни съдии, аз също оспорвам протеста на ВОП. Решението на ВОС е правилно и законосъобразно, и то беше в унисон със създалата се практика по този казус, защото той е идентичен, както каза колегата, за всички, които са работили към въпросната фирма по трудов договор и са продавали чрез сайта на тази фирма със седалище в България са предлагали определени финансови проекти. Ако сте забелязали в делото на първата инстанция и двата състава искаха от искащата страна, защото според мен не е молеща, а искаща, да представят какво всъщност е изпълнителното Д.ие, което са извършили нашите български граждани, за да може да се прецени доколко твърдяното в ЕЗА, която е стандартната бланка, която се попълва, в нея няма нищо, което да я отличава от всяка друга такава, без

каквито ѝ обяснения, като се твърди само, че е налице измама и се намеква за това, че имало компютърни престъпления или че тя е извършена чрез компютър, не стана много ясно, поне на мен не ми стана много ясно, но основното е, че има измама. Съобразно нашите стандарти и нашия НК измама е действие, което някой прави с цел да набави за себе си или за други имотна облага, като това престъпление по българските стандарти е умишлено. Тоест деецът трябва да знае, да съзнава и умишлено да прави това, че въвежда в заблуждение определени граждани, без значение дали са български, германски, американски или каквито ѝ да било други с цел имотна облага.

В кориците на делото сме представили трудовия договор, това са работници, това не са нито съдружници, нито са акционери, те са работници по трудов договор, тоест те изпълняват по силата на този договор срещу определено заплащане изпълняват определена дейност, която се свързва с това, че въпросното търговско дружество, собственост доколкото разбрах на еврейски граждани, предлагат и им дават определени направени продукти – било то за криптовалути, било то за други такива сделки, като те се явяват като брокери и предлагат това, което всъщност фирмата им дава. Искаш да купиш криптовалути – добре, ние предлагаме такива условия и ако ти ги приемеш отиваш в съответната друга инстанция, защото така е направена дейността на фирмата. Брокерите нямат нищо общо с тези, които всъщност осъществяват самата сделка и които всъщност разполагат с каквито ѝ да било средства и те не боравят с пари въобще. След като се приеме от съответния гражданин, който се е свързал чрез тях с тази конферентна връзка по отношение на този сайт, който фирмата е имала, той не е техен, той е на фирмата този сайт и казват да, аз съм заинтригуван от това нещо и искам да получа или да играя, или да закупя, или да продам криптовалути /условно говоря/ и те казват добре, щом сте готов и приемате тези условия, които ние Ви предлагаме чрез този финансов продукт, следващият етап е отивате вече за сключване на сделката, разплащания, било то в Германия, в чужбина и където и да е било на друго място, нямам идея, но тези условия всичките са били предварително изготвени. В тази връзка аз съм представил и по това дело, и по другото дело какви са взаимоотношенията между фирмата и работника. Отношенията са много строги. Той няма право да предлага от свое име и да разпространява под заплахата от сериозни санкции въпросния продукт. Той няма право да борави с финансови средства. Той няма право да прави нищо извън това, което му е възложено по този трудов договор. И тези документи са вътре в кориците на делото. Той няма право да открадне този продукт, да го пусне по сайта примерно на негов близък и той да работи по тази схема, по тези условия, които предлага въпросната фирма. Той не изготвя тези условия, за него това е истината. За него това е един продукт все едно че предлага да речем един хладилник, макар, че финансовите продукти са малко по-различни. Там казваш – купи си акции защото днес тази акция струва 100 лева, след шест месеца ти ще получиш 200 лева. Така се борави целия свят, всички брокери това предлагат. Всеки, който се хване да играе на тази игра,

тоест да играе на борсата, да купува и да продава с цел печалба за себе си /говоря за клиента/, прави едно и също. Той закупува пакета обаче фирмата „Джонеръл Мотърс“ фалира и вместо да получи 200 лева или 200 долара той получава нула. Да сте чували някой да е бил осъден брокер за това, че е предложил такъв продукт? Можеш да съдиш корпорацията и този, който е издал книгата или акцията, или ценната книга на приносител, но в никакъв случай не можеш да съдиш този, който предлага това, което на него му е дадено от въпросното търговско дружество за да се листва на борсата. Ето я голямата разлика и за това ние искаме да кажете: Какво е направил за да му кажем, че той е измамник, за да попадне под графата за измама. Че не е компютърно престъпление, Вие сте съдии с много голям стаж и знаете, че нито чл.319, нито следващите, ще отговарят на това, което пише в нашия НК за да кажем, че има компютърно престъпление. Ето го големия проблем, който аз съм го поставил това нещо не на едно ниво, защото това е много важно. И когато аз казах, че информацията от Германия, че въпросните собственици на фирмата са се откупили с един милион и са внесли там някакви пари и те нито ги търсят, нито има ЕЗА, нито са задържани. Тогава Председателят на състава каза – като отиде там едва ли не ще го гледат. Аз съм водил, пък и Вие сте водили много такива дела за екстрадиция, и една камара българи сме изпратили в чужбина, и са ни ги върнали след две години и половина задържане, което е извън всякакви норми на нашия НПК, са ни ги върнали с някакви споразумения колкото да не стоят повече в чужбина. И Ванко, мога да цитирам пет, шест дела, в които аз лично съм участвал, дори едно от тях е във въпросната книжка, която се цитираше в предходното решение на този състав. Ето защо ние в края на краищата сме задължени и за това е това производство по екстрадицията за да може нашият съд да прецени доколко действително този човек трябва да бъде изпратен в чужда държава и там той да бъде съден за престъпления, каквито и да е било. Първо трябва да знаем какви са престъпленията по нашия НК те отговарят ли защото ако той е направил нещо, тоест изпълнил е неправомерна заповед примерно това е съвсем друго престъпление, което няма нищо общо с това, което те искат. Аз исках този анализ да го прочета защото това изказване или част от него аз го направих и предния път, не го намерих в решението на уважаемата съдийка. Там намерих нещо друго, да вярно е изискванията за отказ са визирани в това, че казва законодателя в чл.40 може и се интерпретира за това, че съдът трябва да реши дали може или не може. По принцип тази формулировка действително отваря този периметър. По-нататък в същото това решение, защото най-вероятно ще го прочетем в това, което ще очакваме се казва: Българската държава се отказва от това да разследва едно Д.ие, за което твърдят германските прокурори, че е престъпление защото германците са по-добри и виждате ли вие там можели да разследват по-добре делото, защото били на по-преден етап. Аз обаче не мога да приема такова нещо защото, и тук е голямата разлика между т.1 и т.5. Ако т. 1 изисква някой нещо – да има образувано дело и т.н., и т.н., то т.5 е категорична в това има ли данни или

съмнение за това, че това престъпление е извършено в България. Според мен няма никакви съмнения в това. Няма никакви съмнения защото той не е напуснал България. И той, и останалите, които са работили в това търговско дружество са седели тук, получавали са по 1 100 евро, което за българските стандарти са добри пари и са предлагали на различни хора, който им се обади, казват да, ние предлагаме това и това, и за тях това е приключено. Никакви финансови взаимоотношения, даже какви ще бъдат параметрите ги има упоменати само в този финансов продукт. При това положение трябва ли ние, българския гражданин да видим и да го разследваме тук или трябва да го дадем на германците, които аз от сега знам какво ще направят. Ако Вие постановите както предходното решение, ще го закарат В. в Германия, даже няма и да го разпитат защото човек, който един от тази верига работници, на който му е отказана екстрадицията е искал да даде обяснения и те са му казали – Вашите обяснения не ни интересуват. Тоест там където отиват ще имат задочни присъди и те ще бъдат едни присъдки разкош. Ако беше германец така ли щеше да бъде? Колко германци или каквито и да било западноевропейци ние сме искали и сме ги получили в България? Едва ли има повече от един или двама, а сме дали хиляди българи, които заминаха за съжаление по този ред в чужбина. И пак казвам, не се спазват никакви правила за българите там и отделно от това нищо друго освен да седят един продължителен период от време задържани, след което ни ги връщат обратно. Аз съм убеден, че ако ние допуснем и това момче да замине ще го получим след 7, 8, 10 месеца или след 1, 2 години, колкото решат да го държат германците защото ние губим всякакъв контрол върху него. Какъв контрол ще имаме какво ще стане с него, никакъв. Ние сме дали нашето съгласие и германците ще правят с него каквото си искат и в един момент ще му лепнат една присъда и ще ни го върнат обратно въпреки, че той е един служител и няма нищо общо с измамите, не се е обогатил, не е измамил никого и ако има измами те са ги прибрали тези, които са собственици на фирмите. За това искам да обърна Вашето внимание. В решението се казва, ами по-добре е германците да го гледат, да, но има и други решения, които казват, че не е така, че България трябва и в същата тази книжчица, която ни цитира състава в предходното решение пише, че напротив, ефективността не трябва да бъде загърбена от ефективността на българското разследване. Аз се питам защо ние не ги оставим да ги разследват тук. Има други способности, има способности за извършване на определени процесуално-следствени действия по отношение на тях, нека да ги разпитат. За тях това не е интересно, за тях е интересно това, че някой трябва да поеме вината и да отговаря и естествено защо да не бъдат българи. Максимата, че измамата дистанционната била като телефонна измама и щом си платил примерно в гр. Тетевен, независимо че си от гр. Варна, делото ще се води в гр. Тетевен. Пак казвам, изпълнителното Д.ие къде е, къде е измамата за да твърдим такова нещо защото пак казвам той предлага нещо, което му е в работата, той не го е измислил, той не прави нищо друго освен да предлага този продукт. За това аз считам, че давайки

разрешение ние всъщност се отказваме от нашия суверенитет, казваме че нашата съдебна система не е достатъчно кадърна за да може, ако има такова престъпление да го разкрие и да накаже виновните. Ние казваме, че независимо, че Д.ието е извършено в България вие германците сте по-умни, по-добри от нас. Дали ще е Германия, Франция или който и да е било, това няма никакво значение. После се чудим защо говорят, че българите сме престъпници. При тези данни, които имаме, аз съм убеден, предполагам, че и Вашето вътрешно убеждение е такова, че няма как да ги осъди българския съд за това, че като работник е продавал нещо, което му е било задължение за да си получава заплатата. Като ти продават в магазина една дреха и тя е едн каква си, каква отговорност носи магазинера – никаква.

Моля Ви да приемете, че не е ясно въобще какво е престъплението, което е извършил и че твърдяното престъпление за компютърни престъпления още по-малко, за измама също. Те не боравят нито за своя сметка, нито продуктът който се предлага е техен, напротив, пак казвам вижте тези договори и допълнителни споразумения, които са подписани. Там изрично пише, че няма право освен чрез портала на фирмата да продава на никой друг. Всички тези неща са важни за да кажем да или не. Нека да се води разследване тук, какво пречи за това. Пак казвам, доколкото с моите скромни познания по право за такова нещо не вярвам български съд да постанови осъдителна присъда за това, че си работил някъде и си предлагал това, което ти е било включено в твоите ангажименти.

Моля Ви да приемете, че решението е правилно, макар че то не доразвива тези аргументи, които излагам пред Вас. Аз съм ги изложил и пред ОС и да приемете, че по-добре за нашата система и за нашия български гражданин е да откажете екстрадицията, а прокуратурата нека да се самосезира, да поиска съответните документи където да разберем в какво точно се изразява измамата, къде точно е компютърното престъпление защото това, че боравиш с компютър не значи, че си компютърен измамник. Вие като едни сериозни съдии знаете каква е теоретичната обосновка на компютърното престъпление. Там изпълнителните Д.ия са съвсем различни от това, което се опитват да ни втълпят. Просто има едно искане на РС където са решили, че всички тези, които са работили трябва да бъдат за назидание на германските граждани, които най-вероятно са били излъгани, но ние не знаем, това е черна кутия за нас.

Моля да потвърдите решението на първоинстанционния съд.

Исканото лице Г.: Не мисля, че има какво да добавя след г-н Б..

ПРОКУРОРА /РЕПЛИКА/ – Уважаеми Апелативни съдии, бих искала да допълня адв. И. и адв. Б. във връзка с цитираната от тях практика на български съдилища във връзка с идентични казуси, но е налична и такава на ОС – гр. Стара Загора и Пловдивски апелативен съд в обратен смисъл където са предавани български граждани.

Относно нежеланието на българската държава да си свърши работата и се самосезира мога само да кажа, че въз основа на тези фактически обстоятелства, които са описани в ЕЗА, а именно, че исканото лице представяйки се с фалшива самоличност е мотивирало германски граждани да влягат определени суми пари в платформи, откъдето тези пари не са стигали до съответните крайни точки на платформите. Тази така наречена киберизмама има такова описание, такива фактически обстоятелства, които смятам, че всички ние в залата като юристи знаем как е довършена, къде е довършена и българската държава да се самосезира и да образува производство съм напълно съгласна, че то няма как да приключи освен с оправдателна присъда в случая, така че тези съображения на адв. Б. категорично не мога да се съглася с тях.

АДВ. Б. /РЕПЛИКА/ – Само едно изречение по отношение на никнейма. В същите тези договори и в същите тези споразумения изрично е записано, че те се представят с никнейм. Това не е тяхна измислица, не е скриване от измамата. Никнейма е залегнал в договора и споразумението.

Последна дума на исканото лице Г.: Моля да не допускате екстрадицията и да уважите решението на първоинстанционния съд.

СЪДЪТ в 12:40 часа се оттегля на тайно съвещание, като уведоми страните да се явят в съдебната зала в 13:30 часа.

СЪДЪТ след тайно съвещание се произнесе с решение в 13:45 часа, като разясни на страните, че същото е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **13:45** часа.

Председател: _____

Секретар: _____